

[Lilli Gyldenkilde]

ved det et par gange, og med dette forslags gennemførelse får vi det endelig afskaffet. Det er en god ting.

Når det er sagt, skal det selvfølgelig også siges, at det naturligvis ikke betyder, at tjenestemandspensionisterne får udbetalt det beløb, som tidligere er fratrukket. Det bliver et led i en skattereformtankegang med skattelettelser, men der bliver altså tale om en forbedring, og det er udmærket.

Så vidt jeg kan forstå, er det jo et ret teknisk forslag, og der skal stilles mange spørgsmål; men jeg har også forstået, at det sikres ved en overgangsordning, at ingen nuværende pensionister får lavere pension som følge af omlægningen. Jeg synes lige, det skulle siges, så det i hvert fald kommer med i historiebøgerne, for det er jo åbenbart sådan, at der bliver brug for, at vi hører forskellige organisationers mening om forslaget. Sandheden er jo, at i hvert fald nogle af dem mener, at der nu bliver tale om, at man tager noget fra tjenestemandspensionisterne, og vi må forvente, at vi får nogle drøftelser om det spørgsmål i udvalget.

Der sker også den ændring, at en tjenestemand fremover ikke kan få en kvalificeret svælgelighedspension, medmindre den pågældende er så syg, at vedkommende kan tilkendes invalidepension efter tab af to tredjedele af erhvervssevne i det til enhver tid aktuelle erhverv. Det synes jeg ærligt talt er lidt skrappt, og jeg vil godt have, at vi prøver at undersøge lidt nærmere i udvalgsarbejdet, om ikke det er et temmelig barsk krav i denne forbindelse.

Når det er sagt, skal jeg også sige, at vi må naturligvis – som de to foregående ordførere også har sagt – se dette forslag i sammenhæng med hele forløbet omkring skattereformen og de andre omlægninger, vi befinder os midt i, og vores stillingtagen vil naturligvis afhænge af, hvordan det kommer til at gå. Men jeg kan da sige, at vi har jo arbejdet i årevis for at få afskaffet dette samordningsfradrag, og vi har ikke nogen bedre idé om, hvordan det kan gøres. Dette være også sagt til finansministeren, så han er klar over, at modellen som sådan synes vi egentlig er ganske god, så vi ender jo nok med at stemme for lovforslaget, men det vil afhænge af, hvordan det kommer til at gå med skatteforhandlingerne.

Poul Nødgaard (FP):

I december 1992 pålagde samtlige partier i Folketinget den daværende finansminister at optage forhandlinger med tjenestemændenes organisationer med henblik på at opnå en aftale om afvikling af samordningsfradraget over et vist antal år – vi, der var med i forhandlingerne, fornemmede vist noget i retning af 8-10 år.

I debatten dengang blev det oplyst, at samordningsfradraget i kroner og øre udgjorde ca. 2 mia. kr. pr. år, og at det alene bliver brugt, når tjenestemandspensionisten er over 67 år og derfor kan oppebære folkepension. Det kan være, at finansministeren vil bekræfte tallet her i dag.

Jeg må nok konstatere, at de berørte tjenestemænd har forstået de politiske signaler på samme måde som jeg selv. Hvad sker der i praksis, såfremt regeringen får gennemført det forslag, som er til behandling her i dag? Som jeg opfatter det, sker der det ganske enkle, at skattereformen bliver taget i anvendelse, idet man konstaterer, at de skattefordele, som de berørte tjenestemænd får ved ikke at skulle betale bruttoskat af pensionen, er så store, at det kan berettiggende det offentlige til at gå over til et såkaldt nettopensionssystem. Lidt mere forenklet kunne man tage et eksempel med en tjenestemand, som har en pension på 140.000 kr. om året og et samordningsfradrag på 30.000, som bringer pensionen ned på netto 110.000 kr.; det bliver så rent faktisk det tal, man mere eller mindre tager som udgangspunkt fremover for en såkaldt nettopension.

Jeg vil godt have disse ting bekræftet, for jeg synes – og jeg vil gerne sige til finansministeren, at det er ikke nogen bebrejelse mod ham eller hans embedsmænd – at det har været en meget svær lov at læse. Vi har nok savnet nogle eksempler, også på, hvordan den vil komme til at virke i praksis.

Jeg vil også godt lige sige tak for i hvert fald én ting, der lægges op til, og som vi lægger megen vægt på i Fremskridtspartiet, nemlig at ingen kommer i klemme ved overgangen til det nye system. Jeg kan se, at der er nogle overgangsordninger, som vil betyde, at man ikke bringer nogen ud i økonomisk uføre.

Det foreliggende forslag er, som jeg tidligere har nævnt, tæt knyttet til skattereformen, og jeg skal derfor oplyse, at også dette lovforslag naturligvis må indgå i de samlede forhandlin-